

сѣмъ вече уздрѣло и хапни да видишъ колко сѣмъ сладко! — Ахъ ти *отровно растение*, ти мислишъ че не те познавамъ. *Ти си на гледъ хубаво, но вжтрѣ си ядовито.* Азъ нещж твоя подаръкъ!

— А отъ мене ще си вземешъ, обади се на близу лай-лай-кучката.

— Наистина, малко и полезно цвѣте, азъ ще наберж отъ тебе по много и като те изсуши мама, ще те даваме зима съ на Еленка, когато вземе да кашля.

Слѣдъ това Драганъ доволенъ отъ расходката, върнж се веселъ у дома си.

ЛАЗАРЪ И ИВАНЪ.

Лазаръ и Иванъ имахж по една градина. Тъ бѣхж останжли отъ баща имъ.

Лазаръ започнж грижливо да работи градината си. Той носѣше торъ, копаеше, плѣвѣше ъж, за да прѣмахне лошитъ трѣви. На около неж посади дрѣвчета, които постоянно окастриувахе и исчистваше. Градината му бѣше посѣена съ жито, овѣсъ, картофи, грахъ, бобъ, бакла и др. Хубаво бѣше да се гледа такава наредена градинка, насѣена всѣка година съ различни растения. Лазаръ продаваше плодоветъ на тѣзи растения и слѣдъ нѣколко години той се убогати отъ своя трудъ.